

پیام اصلی غدیر این است که انسان دین را آزاد بفهمد و آزادانه باور کند

غدیر پیام اصلی‌اش این است انسان دین را آزاد بفهمد و آزادانه باور کند و آزادانه عمل کند تا سهمی از کرامت و خلافت ببرد و بتواند بیگانه را از حریم دین طرد کند.

غدیر پیام اصلی‌اش این است انسان دین را آزاد بفهمد و آزادانه باور کند و آزادانه عمل کند تا سهمی از کرامت و خلافت ببرد و بتواند بیگانه را از حریم دین طرد کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله العظمی جوادی آملی به مناسبت عید غدیر خم پیامی صادر کرده اند که متن آن در پی می آید.

آنچه مورد عنایت ذات اقدس الهی در صحنه غدیر بود آن است که خلیفه خود را به وسیله رسول خود مشخص کند و این سمت غدیری وجود مبارک امیرمؤمنان سمت مملکی آن حضرت است نه سمت ملکوتی و چیزی که صبغه مملکی داشته باشد قابل نصب و غصب است و امامت وجود مبارک امیرالمومنین (ع) از نظر مملکی رسماً در غدیر اعلام و حضرت نصب شد و در سقیفه هم غصب شد ولی امامت ملکوتی آن حضرت که خلافت واقعی او و علم غیب اوست اینها سر جایش محفوظ بوده و اینها قابل نصب اعتباری یا غصب سقفی نیست.

خدای سبحان انسان را به کرامت ستود و فرمود: لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَ كَرَّمْنَا انْصَانَ هم ذاتی نیست چون انسان خلیفه خدای کریم و از کرامت برخوردار است؛ لذا فرمود: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً. خلیفه های راستین همان انسانهای کامل معصوم هستند که در قلمرو خلافت آنها مردان با ایمان سهمی از خلافت خواهند داشت و وجود مبارک امیر(ع) هم سعی می‌کرد امت اسلامی را به کرامت برساند و کرامت آنها را در سایه خلافت آنها تأمین کند و خلافت آنها را در سایه آزاد بودن دین تثبیت کند.

خود علی بن ابی‌طالب(ع) دین آزادی داشت و سعی می‌کرد دین جامعه را نیز آزاد کند. آزاد بودن دین علوی در بخش اندیشه از گزند وهم و خیال بود و در بخش انگیزه از آسیب شهوت و غضب. آن حضرت سعی می‌کرد این دین آزاد را با همین وضعیه جامعه معرفی کند لذا در عهدنامه‌ای که برای مالک هنگام اعزام به مصر مرقوم فرمود چنین نوشتند که: «فإن هذا الدين قد كان أسيراً في أيدي الأشرار يُعْمَلُ فِيهِ بِالْهَوَى وَ تُطْلَبُ بِهِ الدُّنْيَا» انسان در سایه دین کریم می‌شود، در سایه دین خلیفه خدا می‌شود و در سایه دین از عزت بهره دارد و مانند آن؛ این دین پیش از تصدی خلافت توسط وجود مبارک امیرالمؤمنین(ع) به اسارت رفته بود و برخی‌ها نگذاشتند دین در جامعه گسترش پیدا کند؛ برخی‌ها دین را تحریف کرده و در جامعه منتشر کردند درست مثل همین وضعی که خاورمیانه کنونی مبتلاست و برخی‌ها دین را مصادره کردند یعنی با اینکه مسلمان اند اهل نماز و روزه‌اند ولی قرآن و سنت معصومین(ع) را آن طوری که مایل اند تفسیر می‌کنند و آن طوری که حق است تفسیر نمی‌کنند.

گروه دیگری هم اصلاً نمی‌گذارند دین در جامعه رواج پیدا کند و دین را فسون و فسانه می‌دانند لذا از دین به عنوان افیون یاد می‌کنند و مانند آن که این دو خطر هر کدام به نوبه خود دین را به اسارت گرفته است لذا استکبار و صهیونیسم مانع ظهور دین هستند و شیوخ منطقه و مانند آن مانع برداشت صحیح از دین تفسیر صحیح دین و عمل صحیح به دین هستند.